

thinget. Formanden er anmodet om at forelægge dette Lovforslag for Landstinget. Forelæggelsen skeer herved. Da der ligeledes i Folkethinget er foretaget Forandringer i det af Landstinget vedtagne Lovforslag om Lønninger for de i Kongerigets Ministerier ansatte Embedsmænd, er bemeldte Lovforslag, saaledes som det er vedtaget i Folkethinget, tilbageendt til Landstinget med Anmodning til Formanden om at forelægge det her. Forelæggelsen skeer herved. Jeg er temmelig sikker paa, at disse Lovforslag i Løbet af Mødet ville trykt blive ondeelte paa de Herrers Pladsfer.

Man gik dernæst over til Dagsordenen. Den første Sag var: Eventuelt eneste Behandling af: Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1860 til 31te Mars 1861 i Henhold til Fællesudvalgets Indstillinger*).

Formanden: Denne Sag er opført eventuelt, da Fællesudvalgets Indstillinger ikke have henligget den foreskrevne Frist af 2 Gange 24 Timer, idet de nemlig først ere blevne ondeelte paa Pladsferne imorges tidlig. Forinden denne Sag kan foretages, maa Thinget altsaa give sit Samtykke til denne Afvigelse fra Forretningsordenen, hvilket skal gives med $\frac{3}{4}$ af de afgivne Stemmer.

Det i forlangte Samtykke gaves eenstemmigt med 36 Stemmer.

Formanden: Saaledes som dette Lovforslag blev vedtaget i det andet Thing under den der stedsindne eneste Behandling, løb den Post, hvori Uoverensstemmelse findes mellem Thingene, nemlig Bemærkningerne til § 9 B. l., saaledes:

„Herunder indtil 15,000 Rb. til de Embedsmænd, der i Finantsaarets Løb ansættes i Embeder, hvis Sportler ere inddragne. Indtil Lønningslov udkommer, blive de af Regjertingen foreløbig bestemte Lønninger m. m. at ansæe for gjældende, naar de ere bevilgede ved Finantsloven.“

3 Landstinget blev Bemærkningen affattet saaledes:

„Herunder indtil 15,000 Rb. til de Embedsmænd, der i Finantsaarets Løb ansættes i Embeder, hvis Sportler ere inddragne, dog at det samlede Beløb af de fastsatte Lønninger ikke maa overstige det samlede Beløb af de afløste uvisse Indtægter, efterat de for hvert enkelt Embede ere reducerede efter Bestemmelserne i Pensionsloven af 5te Januar 1851 § 4.“

Da der ikke kunde opnaaes Samstemning mellem Thingene, blev det overdraget til et Fællesudvalg at afgive Indstillinger om, hvorledes denne Uoverensstemmelse og en anden, som jeg senere skal omtale, kunde løses. Fra Fællesudvalget er der fremkommet to Forslag. Et Fleertal foreslaer, at den paa gjældende Bestemmelse affattes saaledes:

„Herunder indtil 15,000 Rb. til de Embedsmænd, der i Finantsaarets Løb ansættes i Embeder, hvis Sportler ere inddragne, dog at den saaledes foreløbig bestemte egentlige Lønning for intet Embede maa overstige 2,500 Rb., i hvilken Sum ere indbefattede de Embedet tillagte Emolumenter af Embedsjord og deslige.“

Et Mindretal indstiller, at hele den paa gjældende Bestemmelse i § 9 B. l. skal gaae ud og som en Følge deraf ligeledes den tilsvarende Bestemmelse i § 3 Nr. 3.

Jeg sætter først de til § 9 B. l. stillede Forslag, saavel af Fleertallet som Mindretallet, under Forhandling, og med Hensyn til Afstemningen skal jeg bemærke, at jeg først lader Fleertallets Forslag afstemme og dernæst Mindretallets uden Hensyn til, om Fleertallets Forslag antages eller ikke, da jeg ikke mener, at man kan stemme med Frihed over Mindretallets Forslag, før Fleertallets er afgjort.

Ordføreren (Djerring): Af Indstillingerne vil det ærede Thing have seet, at det er lykkedes Fællesudvalget — vel ikke med Eenstemmighed — men med stor Majoritet, at komme til en Uoverenskomst med Hensyn til det omtvistede Punkt i Finantslovens § 9.

*) Udvalgets Indstillinger findes i Anh. B. Sp. 633.